

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radky Panáčkové a soudkyň JUDr. Ivany Wontrobové a JUDr. Heleny Krejčí v insolvenční věci dlužnice **Anny Medkové**, narozena 8. 7. 1951, bytem Hrušky, Sklepní 422, PSČ 691 56, o návrhu insolvenční správkyň na vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli, o odvolání dlužnice proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 9. 2015, č. j. KSBR 26 INS 30542/2013-B-30,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soud prvního stupně udělil insolvenční správkyňi Mgr. Sofii Pondikasové souhlas k vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli Luboši Urbanovi, narozen 3. 11. 1972, bytem Semetín 113, PSČ 755 01 Vsetín ve výši 1.054.974 Kč.

V důvodech rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že návrh insolvenční správkyň na vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli ve výši 1.054.974 Kč, to je po odečtení nákladů souvisejících se zpeněžením a odměny a hotových výdajů insolvenční správkyň, zveřejnil v insolvenčním rejstříku dne 4. 6. 2015. Proti tomuto návrhu podala dlužnice včasné námitky, v nichž uvedla, že dne 5. 2. 2015

informovala soud o „praktikách“ pana Urbana, na kterého podala trestní oznámení a další kroky řeší podáním žaloby s právním zástupcem. Žádá soud, aby výtěžek zpeněžení nebyl zaslán věřiteli, ale aby zůstal v úschově insolvenčního správce, a to až do rozhodnutí soudu. Soud po projednání námitek dlužnice shledal, že námitky dlužnice jsou nedůvodné. Uzavřel, že se jednalo o pohledávku zajištěného věřitele, takže její popření dlužnicí by nemělo žádné účinky; dlužnice na přezkumném jednání proti této pohledávce nic nenamítala a nedoložila insolvenční správce žádné relevantní skutečnosti, na základě kterých by insolvenční správce měla důvod pohledávku věřitele popřít. Pohledávka věřitele Luboše Urbana byla na přezkumném jednání zjištěna a tento výsledek nelze již žádným způsobem změnit, ani případně podaným trestním oznámením. Právo na uspokojení z předmětu zajištění má pouze jediný věřitel, a to Luboš Urban. Tento věřitel udělil insolvenční správce pokyn ke zpeněžení nemovitostí, který byla insolvenční správce povinna respektovat a neměla žádný důvod tento pokyn odmítnout. Je především v zájmu zajištěného věřitele, aby byl předmět zajištění zpeněžen za co nejvýhodnějších podmínek a za co nejvyšší cenu, neboť tento věřitel se uspokojuje pouze z výtěžku zpeněžení. Na rozhodnutí nemá žádný vliv ani trestní oznámení. Insolvenční soud nemůže vyčkávat výsledků trestního oznámení a musí postupovat v souladu s insolvenčním zákonem, který mu nedává jinou možnost, než udělit insolvenční správce souhlas k vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli.

Proti tomuto usnesení podala dlužnice včasné odvolání, ve kterém uvedla, že s rozhodnutím nesouhlasí, neboť nemovitost byla prodána pod cenou za částku ve výši 1.260.000 Kč. První odhad rodinného domu zněl na částku 1.800.000 Kč, po slevě byla ústní dohoda s Lens Reality Kyjov na 1.500.000 Kč. Uvádí, že při návštěvě realitních makléřů vyslechla jejich rozhovor, kdy se bavili o tom, že to „nějak zašolíchají“. Domnívá se, že v insolvenčním řízení byla poškozena, neboť nerozuměla právní mluvě a při přezkumném jednání byla na pokraji psychického zhroucení. Tvrdí, že si vzala od pana Urbana půjčku 350.000 Kč a ztratila střechu nad hlavou v minimální hodnotě 1.800.000 Kč. Má za to, že insolvenční správce jí dostatečně nepoučila a přiklonila se k věřiteli, dle jejích informací bylo na pana Urbana podáno více trestních oznámení a poškodil více lidí. Žádá odvolací soud, aby prošetřil správnost postupu Krajského soudu v Brně a zastavil výplatu peněz z prodeje do uzavření trestního vyšetřování.

Podle ustanovení § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení

týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a osobou oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř.), aniž ve věci nařizoval odvolací jednání (§ 94 odst. 2 písm. c/ IZ) a dospěl k závěru, že odvolání dlužnice důvodné není.

V přezkoumávané věci podala insolvenční správkyň dne 28. 5. 2015 u Krajského soudu v Brně návrh na vydání výtěžku zpeněžení z předmětu zajištění zajištěného věřitele Luboše Urbana, jednalo se o nemovitosti zapsané na LV č. 663 v katastrálním území Hrušky, obec Hrušky. Uvedla, že nemovitost byla zpeněžena za nejvyšší nabídku, a to za částku 1.260.000 Kč, přičemž po odečtení daně z nabytí nemovitosti 50.400 Kč, odměny realitní kanceláře za zprostředkování prodeje 36.288 Kč, jejích hotových výdajů ve výši 1.103 Kč a její odměny 117.235 Kč, činí částka určená k vyplacení zajištěnému věřiteli 1.054.974 Kč. Ke svému návrhu insolvenční správkyň předložila pokyn zajištěného věřitele Luboše Urbana z 4. 2. 2015, jakož i kupní smlouvu uzavřenou s nabyvatelem nemovitostí Richardem Blažejem ze dne 4. 3. 2015. Insolvenční soud zveřejnil návrh na vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli v insolvenčním rejstříku dne 4. 6. 2015 pod č. j. KSBR 26 INS 30542/2013-B-21. Proti tomuto návrhu podala dlužnice včasné námitky, ve kterých poukázala na to, že 5. 2. 2015 bylo soudu doručeno z její strany sdělení, v němž krajský soud informovala o praktikách pana Urbana. Uvedla, že podala trestní oznámení na pana Urbana a dalších kroky řeší podáním žaloby s právním zástupcem. Žádá, aby výtěžek zpeněžení nebyl zaslán věřiteli, ale aby zůstal v úschově insolvenčního správce. Soud jednal o námitkách dlužnice dne 16. 9. 2015. U tohoto jednání dlužnice uvedla, že na pana Urbana podala trestní oznámení, o kterém dosud nebylo rozhodnuto. Poté rozhodl soud prvního stupně nyní napadeným usnesením s odůvodněním, jak výše uvedeno.

Podle ustanovení § 298 odst. 1 IZ zajištění věřitelé mají právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena z výtěžku zpeněžení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, jimiž byla zajištěna.

Podle ustanovení § 298 odst. 2 IZ výtěžek zpeněžení po odečtení nákladů spojených se správou a zpeněžením podle odstavce 4, nestanoví-li insolvenční soud jinak, a po odečtení částky připadající na odměnu insolvenčního správce vydá insolvenční správce se souhlasem insolvenčního soudu zajištěnému věřiteli.

Podle ustanovení § 298 odst. 3 IZ proti návrhu insolvenčního správce na vydání výtěžku zpeněžení podle odstavce 2 mohou ostatní věřitelé a dlužník podat

námítky do 7 dnů ode dne zveřejnění návrhu v insolvenčním rejstříku; k později podaným námítkám se nepřihlíží. K projednání včas podaných námitek nařídí insolvenční soud do 30 dnů jednání, při kterém rozhodne o tom, zda návrhu insolvenčního správce vyhoví.

Podle ustanovení § 298 odst. 7 IZ rozhodnutí o návrhu insolvenčního správce na vydání výtěžku zpeněžení podle odstavce 2 se doručuje zvláště dlužníku, insolvenčnímu správci, zajištěnému věřiteli, jemuž má být výtěžek vydán, a věřitelům, kteří proti němu podali námítky; jen tyto osoby mohou proti rozhodnutí podat odvolání.

Podle ustanovení § 201 odst. 1 IZ pohledávka je zjištěna a) jestliže ji nepopřel insolvenční správce ani žádný z přihlášených věřitelů, b) jestliže ji nepopřel insolvenční správce a insolvenční soud odmítl její popření přihlášeným věřitelem, c) jestliže insolvenční správce nebo přihlášený věřitel, který ji popřel, vezme své popření zpět, nebo d) rozhodnutím insolvenčního soudu ve sporu o její pravost, výši nebo pořadí.

Podle ustanovení § 201 odst. 2 IZ vykonatelná pohledávka je zjištěna, také tehdy, jestliže insolvenční správce nepodal včas žalobu o její popření nebo byla-li taková žaloba zamítnuta anebo řízení o ní skončilo jinak než rozhodnutím ve věci samé.

Soud prvního stupně postupoval správně, jestliže udělil insolvenční správce souhlas s vydáním výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli Luboši Urbanovi ve výši 1.054.974 Kč. Jak správně zjistil soud prvního stupně, pohledávka tohoto věřitele byla na přezkumné jednání, konaném dne 9. 4. 2015 zjištěna, neboť nebyla ze strany insolvenční správce popřena, zjištěna byla ve výši 1.538.515 Kč včetně práva na uspokojení ze zajištění. Odvolací námítky dlužnice v tom směru, že insolvenční správce ji dostatečně nepoučila a přiklonila se k věřiteli, považuje odvolací soud za nedůvodné. V daném případě se jednalo o pohledávku zajištěného věřitele, takže případné popření pohledávky ze strany dlužnice by na zjištění této pohledávky nemělo žádný vliv (ustanovení § 410 odst. 2 IZ). Námitka dlužnice, že insolvenční správce „se přiklonila k věřiteli“ nevypovídá nic o tom, že by insolvenční správce při přezkoumání pohledávky zajištěného věřitele nepostupovala správně. Tvzení dlužnice o tom, že na pana Luboše Urbana podala trestní oznámení (i kdyby toto trestní oznámení bylo v insolvenčním řízení doloženo), by nemohlo ničeho změnit na správnosti napadeného usnesení. Je-li zajištěná pohledávka v insolvenčním řízení řádně zjištěna, pak okolnost, že případně probíhá (pravomocně neukončené) trestní řízení, jehož výsledek by mohl vést ke zpochybnění některého z předpokladů, na nichž spočívá existence zjištěné pohledávky, není v žádném směru důvodem k vyloučení postupu dle § 298 odst. 2 IZ (k vydání výtěžku zpeněžení

zajištěnému věřiteli), pro který je rozhodující stav v době vydání rozhodnutí o vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli. Okolnost, že v budoucnu možná (snad) bude jednání, jež vedlo ke vzniku pohledávky, posouzeno jako trestné, je právně bezvýznamná, jestliže v rozhodné době zde (při řádně zjištěné pohledávce) takového rozhodnutí není (srovnej závěry vyjádřené v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 8. 2013, senátní značka 29 NSČR 67/2013, které je veřejnosti přístupné na webových stránkách Nejvyššího soudu). Ani námitka, že nemovitost byla prodána pod cenou, není důvodem pro neudělení souhlasu s vydáním výtěžku zajištěnému věřiteli. Je především v zájmu zajištěného věřitele, aby nemovitost byla prodána za co nejvyšší částku, protože v případě schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se uspokojuje zajištěný věřitel pouze ze zajištěného majetku, což znamená, že v případě neuspokojení své pohledávky v plném rozsahu ze zajištěného majetku se nezařazuje mezi nezajištěné věřitele do splátkového kalendáře.

Z výše uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle ustanovení § 219 o.s.ř. a usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **je dovolání** přípustné ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; dlužníci, insolvenční správkyň, věřitelskému výboru (zástupci věřitelů) a státnímu zastupitelství, které případně vstoupilo do insolvenčního řízení se však též doručuje i zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne zvláštního doručení rozhodnutí.

Olomouc 31. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Žádníková

JUDr. Radka Panáčková, v.r.
předsedkyně senátu